

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.22, november 2023

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1847 (SJ: 889)

Andre udgaver

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 2, nr. 129

Teksten er etableret af Katja Gottlieb

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Katja Gottlieb, redigeret af Krista Stinne Greve Rasmussen og Jon Tafdrup

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Vibeke A. Pedersen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:548|GSV:367

Den Danske Christendom.

- 1 Der ligger et Land vel lavt i Nord,
Men høit dog ei desmindre:
Som Himmelens Stjerner kan paa Jord
De *Danske* Øine tindre.
- 2 Der kom engang et *Julebud*
Til *Danmarks* grønne Skove,
Det kom fra alle Guders Gud,
Som styrer Vind og Vove.
- 3 |GSV:368|Det lød som saa: min *Søn* er her,
Maa dog sit Ansigt dølge,
Hvo paa ham troer og faaer ham kiær,
Skal hjem til *Mit* ham følge.
- 4 Hos Mig er Himlen altid blaa
Og Lunde lysegrønne,

Her dufter alle Blomster smaa,
Og alle Folk er kiønne!

5 Som mine Børn de leve godt,
Omkap i Sky de kvæde:
Her er ei Sorg, ei Skam og Spot,
Men evig Lyst og Glæde!

6 Saa lyder blidt det Julebud,
Skiøndt *tusind Aar* det tæller,
Vi nys paany det kom ihu:
Opad, jo før, jo heller!

7 *Guds Søn*, han boer paa Jorderig
Som i en Stad paa Bjerget,
For Skud kan ei den skjule sig,
Men bli'r af Engle værget.

8 Paa Torvet staaer hans *Badekar*,
Hans Røst derover toner:
Kom, tvæt dig hvid, som før du var,
Med Tro paa din *Forsoner*!

9 |A:549 Nedsænk dig her, som i et Hav,
Med Synden og med Sorgen!
Da Staaer du op, som af min Grav
Jeg opstod *Paaskemorgen*!

10 I Hallen staaer hans *Giæstebord*,
Hans Røst derover lyder:
|GSV:369 Kom, Ven, og tag mig paa mit Ord,
Som *er* hvad det *betyder*!

11 Istedefor dit Kiød tag mit!
Tag mine Been for dine!
Siig saa til alle Himle frit:
Med *Jesus* I er mine.

12 Saa i den hele Christendom,
Paa Bjerger og i Dale,
Fra Først til Sidst det giælder om,
At troe vor Herres Tale.

13 Han, som gjør Bjerget selv istand,
Og bygger Hovedstaden,

Til Lykke for vort jævne Land,
Seer ei paa *Overfladen!*

14 Sin *Sandhed* lægger han til Grund,
Og fylder med sin *Naade*,
Saa løser om en liden Stund
Sig *Kirkebjergets* Gaade!

15 Før vi det veed, saa høit vi staae,
At frem vi og tilbage
Kan see fra *Edens* Bjerge blaa
Til *Salems* røde Tage!

16 Og fra *Jerusalem* det ny,
Af Guld og *Ædelstene*,
Soel-Øine for Guds Søn i Sky
Faaer alle Hjerter rene.

17 En Smule da vi hjælper til,
Naar Herren Staden bygger,
|A:550|GSV:369Som han forstaaer og selv han vil,
Af ægte Klippestykker!

18 Hans lille *Hovedstad* hos os
Kan da ei længer dølges,
Men staaer sig nok, om end paa Trods
Der blæses og der bølges.

19 Derfra skal gaae til *Paradis*
Et lille Løngangsstræde
Saa tidlig vi, til Herrens Pris,
Faae Smag paa Himlens Glæde.

20 *Saa* ærer han sit Julebud
I denne Krog af Norden,
Fordi vort Hjerte troer Gud,
Trods Englekløgt paa Jorden.

21 Saa glæd dig, Mark! og fryd dig, Skov!
Og sjunger, alle Sunde!
Thi Han, som vaaged, mens vi sov,
Han gjorde hvad Han kunde.

22 Ja, Han, som har al Magt og Vid,
Og elsker ret sin Næste,
Han gjorde her sin største Flid

Han gjør og her sit *Bedste!*

23 Han sætter paa vort bløde Muld
Sit Præg med Skaberhaanden,
Og Barnehjertet, tro som Guld,
Indblæser han Livsaanden!

24 Af Diendes og Spædes Mund
Han saa sig Pris bereder,
At Fuglene fra Edens Lund
De svare "Fred med eder!"

N. F. S. Grundtvig.
